

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE NVO NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

CvB17-02/CvT16-05 Uitspraak inzake het beroep tegen de uitspraak van het College van Toezicht van de NVO met zaaknummer 16-05 van 8 juni 2017 inzake het klachtschrift van de heer A. jegens mevrouw drs.B.

Klager in de behandeling in eerste aanleg, de heer A., gaat in beroep tegen deze uitspraak.

Samenstelling van het College van Beroep van de NVO bij deze beoordeling

Mw. mr. drs. E.C.C. van Os, voorzitter

Mw. drs. B.J. van Leeuwen, lid

Dhr. drs. G.J. van Egmond, lid

Mw. dr. C.H.J.A.M. van de Vijfeijken, lid

Het College van Beroep baseert zich bij de behandeling van dit beroep op de beroepscode 2008 van de NVO en het Reglement voor het College van toezicht en het College van Beroep van de NVO van 2008.

Het College van Beroep beslist in deze zaak conform zijn taakstelling in artikel 3.1 van het bovengenoemde Reglement, waarin staat dat het College van Beroep onderzoek doet op grond van de klacht, vervat in het beroepschrift. Daarbij kan het College van Beroep de uitspraak van het College van Toezicht bevestigen, wijzigen, dan wel vernietigen. Het College van Beroep komt daarmee tot een definitief eindoordeel.

Verloop van de procedure tot nu toe

Het College van Toezicht ontving een klachtschrift van de heer A. op 29 september 2016.

Het College van Toezicht heeft hierover op 8 juni 2017 uitspraak gedaan. De klacht werd ongegrond beoordeeld.

Het betrof een viertal klachten over het handelen van mevrouw B. Haar werd ten eerste verweten dat zij vergaande conclusies had getrokken uit de schoolinformatie. Uit de beschikbare gegevens kon naar mening van klager geen conclusie getrokken worden die gerelateerd was aan de vraag. Daarnaast was het recht op aanvulling, verbetering of verwijdering van gegevens niet gehonoreerd. Ten derde vond klager de rapportage te beperkt. Er was geen sprake van reflectie op de conclusie en opmerkingen over de beperkte waarde van de uitspraken ontbraken. Als vierde klacht werd gesteld dat geen inzage in het rapport is gegeven.

Het College van Toezicht oordeelde alle vier de klachtonderdelen ongegrond.

De feiten zoals weergegeven in deze uitspraak, voor zover niet weersproken door partijen, en de overwegingen en beoordeling van het College van Toezicht over deze klacht worden beschouwd als hier ingelast en deel uitmakend van deze uitspraak.

Het beroep van de heer A. (hierna appelland) tegen de uitspraak van het College van Toezicht is door het College van Beroep ontvangen op 3 juli 2017.

Het College van Beroep ontving het verweerschrift op 29 augustus 2017.

Van appelland ontving het College van Beroep op 29 september 2017 een schriftelijke motivatie om gescheiden gehoord te worden. Deze motivatie is aan verweerster ter kennisname gezonden. Op 24 oktober 2017 ontving het College hierop een schriftelijke reactie van verweerster.

Partijen zijn gescheiden van elkaar gehoord op 1 december 2017.

Het beroep.

Ontvankelijkheid

Het beroepschrift is binnengekomen binnen de daarvoor gestelde termijn na de dag van verzending van de uitspraak van het College van Toezicht. Het bevatte de noodzakelijke gegevens en de gronden van het beroep. Het beroep is ontvankelijk verklaard.

1. De gronden van het beroep.

Het College van Beroep (hierna: College) heeft de verschillende grieven en de toelichtende argumenten in het beroepsschrift van appellandt samengevoegd tot vier grieven.

1.1 Appellandt stelt dat de onderbouwing van de uitspraak een slordige indruk op hem maakt. Hij geeft daarbij aan dat onder kop 2, 'De feiten' in de uitspraak gesproken wordt over de gemeente Z., terwijl het gemeente [naam gemeente] moet zijn, met daarin de woonplaats van appellandt en kleinzoon C.. Hem is niet duidelijk welke gemeente het College van Toezicht voor ogen heeft en hij vraagt zich af of er dossiers zijn verwisseld. Daarnaast geeft hij aan dat zijn klacht is samengevat in de uitspraak. Dit is zonder zijn toestemming gebeurd en de formulering is ook niet ter goedkeuring voorgelegd.

1.2 Eveneens onder kop 2 'De feiten', wordt gesproken over de second opinion waar verweerster voor zou zorgen en waar staat "waarbij de vraag is of er op basis van het leerlingdossier voldoende grondslag is om een vermoeden van Ernstige Enkelvoudige Dyslexie (EED) te rechtvaardigen en er diagnostiek naar EED nodig is".

Appellandt stelt dat de onderzoeksvraag die met de gemeente overeengekomen is anders luidde, namelijk 'geven de aangeleverde documenten voldoende aanleiding om het vermoeden van EED te rechtvaardigen?'

Appellandt geeft aan dat er sprake moet zijn van documenten en niet enkel van de aanwezige informatie in het leerlingdossier. Aan de documenten kan het leerlingdossier toegevoegd worden.

Appellandt stelt dat verweerster zich beperkt heeft tot een screening van de niet-methode gebonden toetsen. Appellandt stelt dat hier ernstige bezwaren tegen in te brengen zijn. Slechts één bladzijde van deze toetsen heeft betrekking op taal en spelling, terwijl de helft daarvan nog wordt ingenomen door "Cito taal voor kleuters". Zo blijft er erg weinig over om een oordeel op te baseren.

In een gesprek heeft hij verweerster er op gewezen dat haar onderzoek wel erg summier was. Haar opdracht was om documenten, met de nadruk op meervoud, te onderzoeken op het vermoeden van EED.

Appellandt geeft in dit verband eveneens aan dat verweerster ten onrechte schrijft: "klager en verweerster waren het eens over de wijze waarop de documenten zouden worden gescreend". Het College van Toezicht heeft dit niet op juistheid gecontroleerd.

1.3 Klager verwijst in zijn beroepschrift naar een gesprek dat hij met verweerster heeft gehad en waarin zij aangaf dat EED niet bepaald kan worden bij een kind jonger dan zeven jaar. Hij stelt dat hij haar tevergeefs heeft voorgesteld om dan de opdracht terug te geven aan de gemeente. In zijn reactie op het verweer heeft hij aangegeven dat hij begrepen heeft dat bij een kind dat jonger is dan zeven jaar niet bepaald kan worden of het EED heeft. Dit heeft hij niet terug gelezen in de samenvatting van het College van Toezicht.

Appellandt geeft daarnaast aan dat hij zowel verweerster als het College van Toezicht heeft gewezen op de waarschuwing van professor Van der Leij dat voor de vaststelling van EED een groot aantal stappen gevolgd dient te worden voordat men tot een verantwoorde uitspraak over EED mag komen. Hij leest dit niet terug in de uitspraak.

1.4 Appellant verzoekt om gescheiden gehoord te worden. Dit verzoek komt voort uit zijn ervaringen in het gesprek met verweerster over de resultaten van de screening. Hij geeft in zijn motivering een aantal zaken aan waaruit blijkt dat hij het gevoel had tijdens dit gesprek niet serieus genomen te worden. Hij ervoer de houding van appellante als respectloos.

2. De reactie van verweerster

2.1 Verweerster heeft de aanduiding 'gemeente Z' niet als een slordigheid ervaren, eerder als het respecteren van privacy. Zij ziet hierin geen verwisseling van dossiers. De beoordeling van het feit dat zijn klacht is samengevat zonder goedkeuring laat zij aan het College van Beroep.

2.2 Appellant geeft aan dat de onderzoeksvraag van de gemeente anders luidt dan in de uitspraak staat en dat er niet gesproken moet worden van dossier, maar van documenten. Verweerster spreekt in deze zaak bij voorkeur niet van 'onderzoeksvraag' maar van 'vraag'. Haar is niet gevraagd om een onderzoek te doen maar of het vermoeden van EED te rechtvaardigen is op basis van aangeleverde documenten of het leerlingdossier. Zij verstaat in dezen hetzelfde onder 'documenten' als onder 'dossier'. Overigens sprak appellant in zijn mail van 7 september 2016 van 'screenen van het dossier'. Naar mening van appellant gaat het hier echter niet om de semantische discussie over de betekenis van deze woorden. Het ging om de vraag of er op basis van het dossier/de documenten voldoende aanleiding was om een vermoeden van EED te rechtvaardigen.

Op de constatering van appellant dat wanneer er sprake is van een dossier dit meerdere documenten moet bevatten, reageert verweerster door aan te geven dat in een leerlingdossier belangrijke documenten worden bewaard. Dit zijn de gegevens uit het leerlingvolgsysteem en het kan ook gegevens met betrekking tot de screening, diagnostiek en behandeling van EED bevatten indien dit aan de orde is. Dat was hier niet het geval: uit het leerlingvolgsysteem bleek geen achterstand op het gebied van lezen en spellen. De screening van niet-methode gebonden toetsen is de eerste stap in de screening bij de vraag of er sprake is van een vermoeden van EED. Deze gegevens gaven geen aanleiding om een volgende stap te zetten. Naar mening van verweerster is dit geen beperken tot, zoals appellant aangeeft, maar psychodiagnostisch handelen gebaseerd op de professionele standaarden. De basisgegevens van het hele leerlingvolgsysteem worden hierbij gebruikt. Wil er een vermoeden zijn van EED dan moeten er achterstanden zijn op de Drie Minuten Toets (DMT) en de CITO spellingtoets op drie achtereenvolgende meetmomenten. Er was bij de kleinzoon van appellant geen sprake van achterstanden op deze toetsen. De moeder van de jongen heeft een document opgesteld waarin zij opvallende fouten beschrijft. Verweerster heeft aangegeven dat zij zich kan voorstellen dat op grond hiervan zorgen bestaan. Deze fouten kunnen voorkomen bij kinderen met dyslexie, maar zijn mogelijk ook een kwestie van rijping. Verweerster heeft met het leerlingvolgsysteem en het document van moeder twee documenten gebruikt bij de screening en niet maar één, zoals appellant stelt.

Verweerster geeft aan dat zij niet heeft gesteld dat klager en verweerster het eens waren over de wijze waarop de documenten zouden worden gescreend. Het College van Toezicht heeft dit geschreven.

2.3 Op de stelling van appellant dat zij haar opdracht terug had moeten geven aan de gemeente geeft verweerster aan dat haar door de gemeente verzocht werd mee te denken. Gebaseerd op de afwezigheid van achterstanden op het gebied van lezen en spellen en de leeftijd van het kind was het oordeel dat er geen vermoeden van EED te rechtvaardigen was. Zij heeft daarna appellant terugverwezen naar de gemeente. Appellant is destijds akkoord gegaan met de vraag 'is een vermoeden van EED gerechtvaardigd?' Het standpunt van

appellant dat hij essentiële informatie mist in de samenvatting van het College van Toezicht laat zij voor wat betreft de constatering over kinderen jonger dan zeven jaar en de verwijzing naar Van der Leij aan de beoordeling van het College van Beroep.

2.4 Op de motivering die appellant aangeeft voor het verzoek gescheiden gehoord te willen worden reageert verweerster met de weergave van hetgeen zij heeft besproken met appellant en de gebeurtenissen tijdens het gesprek zoals zij die ervaren heeft. Zij herkent zich hierbij niet in de klacht van appellant over haar houding.

3. De beoordeling van het beroep

3.1 Het College beoordeelt de eerste grief als volgt. Het betreft hier een anonimisering van de naam van de betrokken gemeente. Anonimisering van de gemeentenaam was in de uitspraakversie die alleen naar partijen in deze klacht worden gestuurd niet noodzakelijk geweest en had dit misverstand kunnen voorkomen. In de geanonimiseerde versie van een uitspraak worden alle daarin voorkomende namen wel geanonimiseerd, om voor anderen herleiding naar partijen onmogelijk te maken. Uit de stukken in relatie tot de uitspraak blijkt geen verwisseling van dossiers. Deze grief is ongegrond.

Over de stelling van appellant dat zijn klacht in de uitspraak ten onrechte en zonder zijn toestemming is samengevat oordeelt het College als volgt. In een uitspraak wordt van het klacht- en verweerschrift de essentie weergegeven. Integrale weergave van de stukken in de uitspraak zou deze minder leesbaar maken. Een eventuele onjuiste weergave van feiten, gebeurtenissen en klacht of verweer kan voor een partij reden zijn om in beroep te gaan tegen de uitspraak. Deze grief is ongegrond.

3.2 In de mail die op 1 augustus 2016 door de gemeente aan verweerster is gestuurd met het verzoek tot het uitvoeren van een second opinion staat: "Waarbij de vraag is of er op basis van het leerlingdossier voldoende grondslag is om een vermoeden van EED te rechtvaardigen en er naar jullie mening diagnostiek naar EED nodig is". In een schrijven van appellant aan de gemeente voorafgaand aan de opdrachtverstrekking door de gemeente is door appellant de vraag omschreven als: "Geven de aangeleverde documenten voldoende aanleiding om het vermoeden van EED te rechtvaardigen?" Verweerster heeft blijkens de mail van woensdag 14 september 2016 waarin zij de resultaten van de second-opinion weergeeft, deze laatste formulering van de onderzoeksvraag gevolgd. De gemeente heeft niet aangegeven het hier oneens mee te zijn. Er kan vanuit gegaan worden dat consensus bestond over deze formulering van de onderzoeksvraag. De feitenweergave in de uitspraak van het College van Toezicht was dan ook niet volledig. In zoverre is de stelling van appellant juist.

Echter, appellant uit deze grief om aan te geven dat het bij de second opinion niet alleen om het leerlingdossier gaat, maar om de aangeleverde documenten en dat slechts het gebruik van het leerlingdossier, dat één bladzijde lees- en spellingtoetsen bevatte, te summier was. Uit de stukken en het verhandelde ter zitting blijkt dat er naast het leerlingdossier door appellant en zijn dochter eveneens een lijst met zorgwekkende signalen is overhandigd. Blijkens de rapportage van verweerster heeft zij deze lijst ook gebruikt bij de second opinion. Het College kan appellant dan ook niet volgen in zijn stelling dat er slechts één document is gebruikt. Daarnaast acht het College de stelling van appellant dat uit het leerlingdossier slechts één document is gebruikt niet relevant. In dit document bevonden zich de resultaten op de niet-methode gebonden toetsen voor lezen en spelling op verschillende toetsmomenten. In dyslexieonderzoek is de eerste stap de screening van opeenvolgende toetsresultaten op het gebied van lezen en spelling in het leerlingdossier. Dit heeft verweerster ook zo uitgevoerd.

Hoewel de weergave van de onderzoeksvraag onder 'feiten' door het College van Toezicht niet geheel accuraat is geweest, wordt door het College van Beroep deze grief van appelland als ongegrond beoordeeld.

De grief dat het College van Toezicht niet gecontroleerd heeft of de stelling van verweerster juist zou zijn dat 'partijen het eens waren over de wijze waarop de documenten zouden worden gescreend' is ongegrond. Het betreft hier de weergave van een uitspraak van verweerster tijdens de hoorzitting op 1 februari 2017. Appelland was hierbij afwezig en heeft een schriftelijke reactie op dit verslag ingezonden.

3.3 De grief dat verweerster haar opdracht aan de gemeente had moeten teruggeven omdat de jongen te jong was om EED te kunnen vaststellen beoordeelt het College van Beroep als volgt.

Het College overweegt dat voor een indicatie of er sprake kan zijn van EED allereerst enige tijd lees- en spellingonderwijs gevolgd moet zijn, waarbij uit de resultaten blijkt dat er achterstanden bestaan en daarnaast dat deze achterstanden, ondanks systematische hulp, bestendig moeten zijn. Voor een toeleiding naar een (vergoed) traject van onderzoek en behandeling van dyslexie wordt daarom een minimum leeftijd van zeven jaar aangehouden en daarnaast moet aan een aantal criteria voldaan worden voor wat betreft achterstand in lezen en spellen. Dit zijn criteria om een vermoeden van EED uit te kunnen spreken. Er is dan nog geen sprake van vaststellen van EED, dit gebeurt in het diagnostisch onderzoekstraject dat daarna volgt.

De toetsresultaten in het eerste jaar dat een leerling leert lezen en spellen kunnen al leiden tot verhoogde aandacht voor de ontwikkeling van de leerling.

Verweerster heeft bovengenoemde criteria gehanteerd bij het onderzoek van de toetsresultaten van de kleinzoon van appelland.

De jongen werd aangemeld bij verweerster toen hij zeven jaar was. Zij vernam na verstrekking van de opdracht dat zij voor de second opinion de gegevens mocht gebruiken die ten tijde van het eerdere externe onderzoek naar dyslexie bekend waren. Dit betekende dat zij kon beschikken over gegevens van de jongen vóór zijn zevende.

Hoewel zowel verweerder als appelland in de hoorzitting hebben aangegeven dat de leeftijd relevant is voor de vaststelling van EED, oordeelt het College van Beroep dat verweerster deze opdracht niet terug had hoeven geven omdat de vraag een second opinion betrof en deze dan onbeantwoord zou blijven.

Op het gebied van lezen en spellen bevonden zich in het leerlingdossier resultaten van meerdere meetmomenten in leerjaar groep 3. Deze resultaten gaven geen aanleiding om een achterstand in lezen en spellen te veronderstellen. De jongen presteerde hier op of boven het gemiddelde. Van de zorgelijke signalen die door moeder gedocumenteerd waren, heeft verweerster navolgbaar geconcludeerd dat deze in dit geval niet gerelateerd konden worden aan EED bij de jongen, omdat ten eerste dit niet onderbouwd werd door de schoolresultaten en ten tweede er meerdere oorzaken aanwezig konden zijn voor deze signalen, zoals rijping.

In het onderwijs zijn protocollen ontwikkeld voor de diagnostisering van dyslexie, mede op grond van wetenschappelijk onderzoek, waaronder door Van der Leij. Zoals appelland aangeeft wordt een groot aantal onderzoekstappen doorlopen alvorens de diagnose gesteld kan worden, omdat de diagnose 'dyslexie' niet altijd eenvoudig is te stellen.

Deze protocollen beginnen altijd met een screening van de schoolresultaten op lezen en spellen. Wanneer deze geen aanleiding geven om te vermoeden dat er van EED sprake zou kunnen zijn, stopt daarmee het onderzoek naar dyslexie.

Verweerster heeft deze eerste screening gedaan en daaruit op grond van de aanwezige gegevens terecht de conclusie getrokken dat er op dat moment geen sprake was van een vermoeden van EED.

Het College van Beroep oordeelt dat verweerster zorgvuldig heeft gehandeld. Deze grief is ongegrond.

3.4 Over de grief van appellant dat hij zich in het gesprek met verweerster niet serieus genomen voelde en haar houding als respectloos heeft ervaren overweegt het College het volgende.

Het College kan alleen afgaan op wat partijen hierover aangeven. Verweerster reageert genuanceerd en reflectief op deze klacht. Er kan door het verschil in positie tijdens een gesprek en de emoties die meespelen bij een cliënt een verschil bestaan tussen de intentie van de professional en de perceptie daarvan door cliënt.

Hoewel het College het gevoel dat appellant bij het gesprek had respecteert, ziet het in de reactie van verweerster geen reden om te veronderstellen dat zij tijdens dit gesprek in strijd met de zorgvuldigheidsnorm van de beroepscode zou hebben gehandeld. Deze grief is ongegrond.

De klacht, het beroep en de uitspraak van het CvT overziend geeft het College van Beroep aanvullend de volgende overwegingen mee.

De gemeente had zorgvuldiger kunnen zijn in het formuleren van de vraag naar aanleiding van de verwachtingen van appellant juist omdat hij bezwaar had ingediend bij de gemeente over het feit dat het eerste dyslexieonderzoek niet werd vergoed. Het College begrijpt uit de stukken en het verhandelde ter zitting dat de aanleiding voor de second opinion de vraag was of het eerdere dyslexieonderzoek vergoed zou kunnen worden vanwege het vermoeden van EED. Wanneer de vraag als zodanig was opgepakt, had snel duidelijk kunnen zijn dat op grond van de leeftijd van het kind tijdens dit eerste onderzoek er geen mogelijkheid van vergoeding bestond. Een deel van de onvrede bij appellant over de second opinion is naar de opvatting van het College hier naar te herleiden.

In de loop van de klachtbehandeling en het beroep bleek bij partijen verschil van mening of een screening nu wel of niet een diagnostisch onderzoek is. Het College van Beroep overweegt dat een screeningsonderzoek een algemeen, globaal instrument is om te checken of er mogelijk sprake is van bepaalde problematiek. Een screening is de eerste stap om tot een besluit te komen of nader, diagnostisch onderzoek nodig is. Pas als een leerling op grond van de screening uitval laat zien, vindt diepgaander onderzoek plaats dat specifiek gericht is op het stellen van een diagnose en het opstellen van daaraan gerelateerde behandelingsplannen. Aan screening en diagnostisch onderzoek liggen verschillende onderzoeksvragen ten grondslag.

Uitspraak

Op grond van de beoordelingen van de grieven van appellant komt het College van Beroep tot de volgende uitspraak.

Het beroep is ongegrond.

Het College van Beroep bevestigt de uitspraak van het College van Toezicht.

Aldus gedaan op 15 januari 2017
Het College van Beroep,

Voorzitter,
mw. mr. drs. E.C.C. van Os

ambtelijk secretaris,
mw. mr. drs. J. Pfeiffer